

ЛІКУВАННЯ КОНЕЙ ХВОРИХ НА АСТМУ УСКЛАДНЕНУ МІОКАРДІОДИСТРОФІЄЮ

Максимович І.А., Слівінська Л.Г.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З.Гжицького, вул. Пекарська, 50, Львів,
79010, maksymovych@lvet.edu.ua

Респіраторні захворювання у коней є основною причиною виключення їх з робочого, спортивного чи рекреаційного використання, оскільки саме дихальна система лімітує їх фізичну працевдатність.

У хворих на астму коней за рахунок обструкції дихальних шляхів розвиваються симптоми дихальної недостатності, яка супроводжується патологічними змінами у серцево-судинній системі.

Встановлено, що при коморбідній (кардіо-пульмональній) патології у коней хворих на астму розвивається симптомокомплекс обструкції дихальних шляхів, морфофункціональні зміни еритроцитарної системи, порушення газотранспортної функції крові, підвищення проникності клітинних мембрани, що призводить до ускладнень у формі міокардіодистрофії та розвитку серцевої недостатності.

Застосування комплексної схеми лікування коней хворих на астму ускладнену міокардіодистрофією сприяло зменшенню приступів респіраторної дисфункції та симптомів серцевої недостатності, зменшенню частоти виникнення аритмій та клапанної регургітації, зменшенню кількості нейтрофілів у змивах БАЛ, зниженню показників, що характерні для тканинної гіпоксії (зменшення кількості еритроцитів, вмісту гемоглобіну, величини гематокриту, середнього об'єму еритроцита та середнього вмісту гемоглобіну в еритроциті), усуненню запального процесу в дихальних шляхах (зменшення кількості лейкоцитів, паличкоядерних і сегментоядерних нейтрофілів), зниженню показників, що характеризують цілісність мембрани

кардіоміоцитів (зниження активності КК, КК-МВ, ЛДГ, ЛДГ-1), відновленню дифузної здатності легень (зниження рН та підвищення рO₂ і рCO₂ крові).

Встановлено механізм позитивного впливу препаратів, які використовувалися для лікування коней хворих на астму ускладнену міокардіодистрофією, що досягається за рахунок кардіометаболічного (цитопротективного) ефекту й антигіпоксичної здатності поліпшувати дифузію газів через альвеолярно-капілярну мембрани. Це, з одного боку, поліпшує процеси метаболізму в міокарді і, відповідно, зменшує прояви серцевої недостатності, а з іншого – зменшує гіпоксію та прояви дихальної недостатності (респіраторної дисфункції), як одного з центральних патогенетичних механізмів формування кардіо-респіраторної коморбідності.